

Petr Šimeček: Proč započala nová vlna násilí v oblasti Pattani (Thajsko 2004 – 2007)

Posudek diplomové práce

Území někdejšího malajského sultanátu Pattani na jihu dnešního Thajska je již po více jak dvě století objektem snah centrální vlády v Bangkoku o ovládnutí a integraci do struktury thajského státu a zároveň územím tvrdošíjného odporu zdejšího jazykově, kulturně a nábožensky odlišného obyvatelstva vůči těmto záměrům. Zejména v období po 2. světové válce zde aktivně působilo několik uskupení snažících se o odtržení či alespoň získání autonomie Pattani. Thajské vládě se tyto snahy podařilo postupně utlumit a v 80. letech Pattani představovalo relativně poklidné území na jižní thajské periferii. V roce 2004 zde však znovu propukla vlna násilí která trvá dodnes.

Petr Šimeček si vytkl nesnadný úkol – analyzovat a interpretovat na první pohled nejasné pozadí a cíle, které k těmto událostem vedly, zhodnotit jejich průběh a zasadit je do širšího kontextu, zejména v souvislosti s nárůstem nábožensky motivovaného násilí v různých částech Indonésie.

V první části práce se zabývá historií integrace sultanátu Pattani do Thajského království, povahou násilí na jihu Thajska a textem *Berjihad Di Patani* – „Boj v Pattani“. Poukazuje na neústrojnou situaci ustanovenou anglicko – siamskou smlouvou z roku 1902, kdy se sultanát Pattani s ekonomickými, jazykovými a kulturními vazbami na muslimskou Malajsii stal součástí buddhistického Siamu, rozebírá snahy o pothajštění místního obyvatelstva ze strany vlády a jeho reakce. Text je koncipován přehledně, pouze oddíl o *Berjihad Di Pattani* v této části působí poněkud neústrojně a zasluhoval by si spíše umístění spíše v kapitolách rozebírajících teorii a strategii islamistických hnutí.

Druhá kapitola je věnována problematice konceptu thajské národní identity, jež byl a je v Pattani prosazován centrální vládou. Bezesporu zajímavé jsou autorovy poznatky o vlivu čínských nacionalistických vzorů na budování thajské identity a otázkách thajské národního inženýrství, které pracuje s koncepty „thajskosti“ různého řádu. Jedná se o fenomény, které významně ovlivnily vztah pattanské malajské minority s centrem. Autor jejich specifika dobře objasňuje. Autor by při obhajobě mohl blíže vysvětlit svůj koncept užívání termínů národ – národnostní menšina, jehož výklad v textu je ve vztahu k pattanským Malajcům poněkud diskutabilní (s. 75).

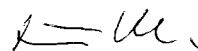
Třetí část práce, se je věnována různým aspektům pattanského problému od rozboru reálií pattanské společnosti přes analýzu implantovaného thajského politického systému, politiku *tairomyen* (upřednostňování sociálních projektů namísto přímé vojenské akce,) doprovázenou omezenou kulturní autonomií a pozitivní diskriminací ve státním školství. Za klíčové pro rozbití mírového *modu vivendi*, který vyvolal současné události, autor považuje nástup premiéra Thaksina Shinawatry k moci v roce 2001 a s tím související radikalizaci thajské národnostní politiky, dále pak změny mezinárodní politické situace po teroristických útocích 11. září 2001 v USA.

Autor se neomezuje pouze na vlastní území Pattani. Chápe, že mnohé, co se zde odehrává, má širší konotace. Poukazuje na provázanost Pattani s malajsko – indonéským kulturním prostorem a v širším spektru s mezinárodní muslimkou komunitou. Současné dění v Pattani podle něj představuje kombinaci znovuvzkříšených starých domácích sporů a nově implantovaných radikálně – islamistických vzorů přicházejících ze zahraničí. Nabízí několik teorií, otázku přesnějšího vymezení těchto vlivů však ponechává otevřenou s tím, že pro její zodpovězení je nezbytný další terénní výzkum. To je závěr, s nímž se dnes setkáváme nejen u autora, ale vzhledem k přetrvávajícímu nedostatku relevantních informací i ve většině seriózních bezpečnostních analýz a odborných studií věnovaných konfliktu v Pattani.

Práce, i přes množství náhledů a různorodých informací které poskytuje, působí kompaktním dojmem. Autor čerpá z kvalitní literatury a pramenů jak domácí, tak zahraniční provenience a získané informace zodpovědně interpretuje. Zdařile kombinuje politologické, etnologické a historiografické přístupy a přináší tak řadu neotřelých pohledů na pattanský konflikt. Studie by se v mohla stát vhodným východiskem jeho další odborné práce. Spíše do kategorie kosmetických vad bych odsunul nejednotné přechylování thajských jmen v textu.

Z těchto důvodů navrhuji ohodnotit Šimečkovu práci jako VÝBORNOU.

V Praze, 16. 1. 2008

PhDr. Miroslav Nožina

Ústav mezinárodních vztahů, Praha